

Să citim Biblia împreună EVANGHELIA DUPĂ LUCA CAPITOLUL 1

Vestirea nașterii lui Isus Hristos

26 În luna a șasea, îngerul Gabriel a fost trimis de Dumnezeu într-o cetate din Galileea, numită Nazaret,

27 la o fecioară logodită cu un bărbat, numit Iosif, din casa lui David. Numele fecioarei era Maria.

28 Îngerul a intrat la ea și a zis : „Plecăciune, ție, căreia ți s-a făcut mare har ; Domnul este cu tine, binecuvântată ești tu între femei !”

29 Tulburată foarte mult de cuvintele acestea, Maria se întreba singură ce putea să însemne urarea aceasta.

30 Îngerul i-a zis : „Nu te teme, Marie ; căci ai căpătat îndurare înaintea lui Dumnezeu.

31 Și iată că vei rămâne însărcinată și vei naște un Fiu, căruia îi vei pune numele Isus.

32 El va fi mare și va fi chemat Fiul Celui Preaînalt ; și Domnul Dumnezeu îi va da scaunul de domnie al tatălui Său David.

33 Va împărăți peste casa lui Iacov în veci, și Împărăția Lui nu va avea sfârșit.”

34 Maria a zis îngerului : „Cum se va face lucrul acesta, fiindcă eu nu știu de bărbat ?”

35 Îngerul i-a răspuns : „Duhul Sfânt Se va coborî peste tine, și puterea Celui Preaînalt te va umbri. De aceea Sfântul care Se va naște din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu.

36 Iată că Elisabeta, rudenia ta, a zămislit și ea un fiu la bătrânețe ; și ea, căreia i se zicea

stearpă, este acum în a șasea lună.

37 Căci niciun cuvânt de la Dumnezeu nu este lipsit de putere.

38 Maria a zis : „Iată, roaba Domnului ; facă-mi-se după cuvintele tale !” Și îngerul a plecat de la ea.

Cântarea Mariei

39 Maria s-a sculat chiar în zilele acelea și a plecat în grabă spre munți, într-o cetate a lui Iuda. 40 A intrat în casa lui Zaharia și a urât de bine Elisabetei. 41 Cum a auzit Elisabeta urarea Mariei, i-a săltat pruncul în pântece, și Elisabeta s-a umplut de Duhul Sfânt.

42 Ea a strigat cu glas tare : „Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul pântecelei tău. 43 Cum mi-a fost dat mie să vină la mine maica Domnului meu ?

44 Fiindcă iată, cum mi-a ajuns la urechi glasul urării tale, mi-a săltat pruncul în pântece de bucurie. 45 Ferice de aceea care a crezut ; pentru că lucrurile care i-au fost spuse din partea Domnului se vor împlini.” 46 Și Maria a zis : „Sufletul meu mărește pe Domnul 47 și mi se bucură duhul în Dumnezeu, Mântuitorul meu, 48 pentru că a privit spre starea smerită a roabei Sale. Căci iată că de acum încolo, toate neamurile îmi vor zice fericită, 49 pentru că Cel Atotputernic a făcut lucruri mari pentru mine. Numele Lui este sfânt, 50 și îndurarea Lui se întinde din neam în neam peste cei ce se tem de El.

51 El a arătat putere cu brațul Lui ; a risipit gândurile pe care le aveau cei mândri în inima lor ...

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 - 12
	18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I Samuel 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STR. CASTANILOR • Nr. 119 • Cod 320 030

Nr. 199 / D. 24 Decembrie 2017

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

DE MEMORAT /
JOI 28.12.2017

CHRISTOS S-A NĂSCUT !

VĂ DORIM
Sărbători binecuvântate !

- Dacă aș avea cincisprezece dolari ...
- De unde vine cuvântul crăciun ?
- Din jurnalul unui copil
- Cel mai frumos cadou

„Când strigă
cei fără
prihană,
Domnul aude
și-i scapă
din toate
necazurile lor”.
PSALMUL 34 : 17

Editorial. Nașterea Domnului Isus !

„Iar nașterea lui Isus Hristos a fost așa : Maria, mama Lui, era logodită cu Iosif ; și, înainte ca să locuiască ei împreună, ea s-a aflat însărcinată de la Duhul Sfânt.

Iosif, bărbatul ei, era un om neprihănit și nu voia s-o facă de rușine înaintea lumii ; de aceea și-a pus de gând s-o lase pe ascuns. Dar, pe când se gândea el la aceste lucruri, i s-a arătat în vis un înger al Domnului și i-a zis :

„Iosife, fiul lui David, nu te teme să ieși la tine pe Maria, nevasta ta, căci ce S-a zămislit în ea este de la Duhul Sfânt. Ea va naște un Fiu, și-I vei pune numele Isus, pentru că EL va mântui pe poporul Lui de păcatele sale.”

Toate aceste lucruri s-au întâmplat ca să se îplinească ce vestise Domnul prin prorocul care zice : „Iată, fecioara va fi însărcinată, va naște un Fiu, și-I vor pune numele Emanuel” care, tâlmăcit, înseamnă : „Dumnezeu este cu noi.”

Când s-a trezit Iosif din somn, a făcut cum îi poruncise îngerul Domnului ; și a luat la el pe nevasta sa. Dar n-a cunoscut-o, până ce ea a născut un Fiu. Și el l-a pus numele Isus”. (Evanghelia după Matei 1 : 18 - 25)

„După ce a vorbit în vechime părinților noștri prin proroci, în multe rânduri și în multe chipuri, Dumnezeu, la sfârșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul pe care L-a pus moștenitor al tuturor lucrurilor și prin care a făcut și veacurile”. (Evrei 1 : 1 – 2)

Nădăjduiesc să aveți cea mai binecuvântată sărbătoare a Nașterii Domnului Isus ... chiar dacă uneori nu toate lucrurile se întâmplă așa cum ni le dorim.

Un părinte a avut un vis ciudat : „El avea un pom înalt în fața casei și într-o seară înainte de Nașterea Domnului, a visat că acesta a căzut peste casa sa. Luptând în vis să iasă de sub dărâmături, s-a trezit plin de spaimă și de transpirație”.

Deși nu putea să înțeleagă ce-I cu acest vis, el a rugat un vecin să taie creanga care era cea mai aproape de casă. Înaintea Nașterii Domnului Isus pe când au mers la cumpărături, părinții au rugat-o pe fetița lor, să facă curățenie în camera ei.

Așteptând cadourile care-i erau promise, fetița a făcut o curățenie mai mare ca niciodată. După ce s-au întors de la cumpărături, tatăl împreună cu întreaga familie a pornit spre biserică. Începuse să ningă și totul părea așa de frumos.

După terminarea slujbei, când au ajuns acasă au desfăcut cadourile, iar fetița ce primise exact ceea ce aștepta, a adormit în camera ei, plină de bucurie.

Pentru că tatăl nu putea să doarmă, în timpul frământărilor lui, a auzit întâi un scârțâit, apoi un zgomot puternic ca al unui cutremur, care a cuprins întreaga casă.

Pomul din fața casei se prăbușise sub greutatea zăpezii. În acele momente tatăl a auzit-o pe fetița lui strigând : „Tata ... tata ... ajută-mă !”

Când a ajuns în dormitorul fetiței, a găsit-o ghemuită într-un colț al camerei pe porțiunea de dușumea care încă nu se prăbușise.

Uitându-se mai atent la felul cum era așezat pomul, a observat că în poziția în care pomul căzuse, creanga pe care o tăiasă mai devreme, ar fi venit exact peste patul fetiței sale. Înfricoșat de acea situație, tatăl s-a întrebat :

„Nu cumva Dumnezeu m-a înștiințat prin acel vis, tocmai cu privire la pericolul care urma să vină ?”

Dar ne mai vorbește oare și astăzi Dumnezeu prin vise ? Da ; Dumnezeu folosește și această cale de comunicare, pentru a ne descoperi voia Lui.

La Nașterea Domnului Isus, Dumnezeu i-a vorbit lui Iosif în același fel, când i-a spus să o ia pe Maria, de soție, și să-l numească pe fiul ce urma să se nască : „*Isus, pentru că EL va mântui pe poporul Lui de păcatele sale*”. [Întâmplare preluată de pe internet]

După Nașterea Domnului Isus, magii „*au fost înștiințați de Dumnezeu în vis să nu mai dea pe la Irod, și s-au întors în țara lor pe un alt drum*”. (Matei 2 : 12) Imediat :

„*După ce au plecat magii, un înger al Domnului se arată în vis lui Iosif și-i zice : „Scoală-te, ia Pruncul și pe mama Lui, fugi în Egipt și rămâi acolo până îți voi spune eu ; căci Irod are să caute Pruncul, ca să-L omoare*”. (Matei 2 : 13)

Iar : „*După ce a murit Irod, un înger al Domnului se arată în vis lui Iosif, în Egipt, și-i zice : „Scoală-te, ia Pruncul și pe mama Lui și du-te în țara lui Israel, căci au murit cei ce căutau să ia viața Pruncului*”. (Matei 2 : 19 - 20)

Povestiri cu tâlc !

„*Să nu fiți iubitori de bani. Mulțumiți-vă cu ce aveți, căci El însuși a zis : „Nicidecum n-am să te las, cu niciun chip nu te voi părăsi*”. EVREI 13 : 5 În timp ce mergea pe o stradă aglomerată, un om a auzit o conversație pe care o avea o doamnă cu prietena ei. La un moment dat, doamna mai în vârstă i-a spus prietenei sale : „Dacă aș avea 15 dolari pentru cumpărăturile pe care le am de făcut la aceste sărbători, aș fi foarte mulțumită !” După ce le-a depășit pe acele femei, omul a fost impresionat de cuvintele pe care le auzise și s-a gândit în inima lui spunându-și : „Aceasta sumă este o nimica pentru mine. De ce să nu o ajut, să fie cu adevărat mulțumită de Nașterea Domnului Isus ?” Hotărât omul s-a întors din drum și i-a dat acelei doamne 15 dolari, urându-i : „*Sărbători fericite !*” Surprinsă de acest dar, doamna a dat din cap în semn de apreciere, apoi a mulțumit acelui necunoscut pentru grațitudine. În timp însă ce mâna încă îi mai tremura, pe când își îndesa cu mare atenție banii în buzunar, acea doamnă s-a întors spre prietena ei și i-a zis : „Ce surpriză dragă ; banii aceștia au venit așa din cer ! Dar de ce oare n-am spus că aș fi mulțumită cu 100 de dolari ?”

De unde vine cuvântul Crăciun ?

O explicație privind originea acestui termen, a fost propusă de profesorul Gheorghe Musu (1913-1987). El susține că termenul „Crăciun”, numea butucul care era aprins în seara și noaptea dinaintea solstițiului de iarnă. Conform adeptilor religiilor naturiste, focul rezultat din arderea butucului, avea menirea să „întărească” soarele „amorțit”, să-i dea acestuia putere să-și continue călătoria sa. Când Hristos, numit „Soarele dreptății”, a luat locul „vechiului soare” cinstit în religiile naturiste, a fost preluată și denumirea „Crăciun”. În concluzie, ceea ce putem spune cu certitudine este că termenul folosit de Biserică este : „Nașterea Domnului”, așa cum o exprima și troparul : „Nașterea Ta, Hristoase, Dumnezeul nostru ...”. E bine să nu uităm că în *Cazania* de la Govora din 1642, și în *Cazania* lui Varlaam din 1643, întâlnim „Sărbătoarea Născutului”. Deci, putem afirma fără rețineri că termenul „Crăciun” în limba română este un cuvânt de origine populară și nu un termen oficial al Bisericii. (Adrian Cocișilă)

Versetul de aur al Bibliei

„*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică*”.

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

Din jurnalul unui copil

24.12: Astăzi este unica zi din an când mergem la biserică. Mama merge la biserică pentru ca lumea să n-o vorbească de rău.

Am primit multe daruri. Înainte de despachetarea lor, mătușile mele voiau să cânte colinde, dar noi ne-am împotrivit.

La televizor tocmai era un film pe care tata nu voia să-l piardă. Apoi, tăticul meu mi-a daruit un casetofon, mătușile mi-au oferit o sobă adevărată pe care să gatesc eu personal, iar de la mama am primit o cutie cu articole de toaletă și un sac de dormit. Din cauza sacului de dormit m-am smiorcăit, pentru că preferam câteva casete audio. Atunci mama mi-a mai promis 100 de mărci pentru a mi le procura.

27.12: Dimineața aceasta, tata a tăiat pomul de Crăciun. O înțepa prea mult pe mama. Mătușile mele au plecat ieri seara. Mama este foarte bucuroasă că au plecat. Fața de masă pe care ele au adus-o se află deja în lada cu haine vechi. Ea este pentru mama un *kitsch*. Am un sentiment ciudat. De săptămâni de zile am așteptat cu mare bucurie această sărbătoare a Nașterii Domnului Isus, iar acum singurul lucru care a rămas este un imens gol și ceva asemănător decepției. Ce-mi rămâne în afară de aceste cadouri ? De fapt sărbătorim Crăciunul pentru că s-a născut Isus. Dar despre EL n-am auzit nimic în casa mea. Mama și tata nu cred în Dumnezeu. Atunci mai au voie oare să sărbătorească Nașterea Domnului Isus ? [Întâmplare preluată de pe internet]

„*În vremea aceea a ieșit o poruncă de la Cezar August să se înscrie toată lumea. Înscrierea aceasta s-a făcut întâia dată pe când era dregător în Siria Quirinius. Toți se duceau să se înscrie, fiecare în cetatea lui. Iosif s-a suit și el din Galileea, din cetatea Nazaret, ca să se ducă în Iudeea, în cetatea lui David, numită Betleem – pentru că era din casa și din seminția lui David – să se înscrie împreună cu Maria, logodnica lui, care era însărcinată. Pe când erau ei acolo, s-a împlinit vremea când trebuia să nască Maria. Și a născut pe Fiul ei cel întâi născut, L-a înfășat în scutece și L-a culcat într-o iesle, pentru că în casa de poposire nu era loc pentru ei*”. (Luca 2 : 1 - 7)

Cel mai frumos cadou

De mic copil îmi pierdusem părinții și am ajuns la noua ani într-un orfelinat din Londra. Era mai mult decât un penitenciar. Trebuia să lucrăm 14 ore pe zi în grădină, în bucătărie, la grajduri, pe câmp. Nici o zi nu aduse vreo schimbare, și în tot anul nu era decât o singură zi liberă: ziua de Crăciun. Atunci fiecare băiat primea câte o portocală în cinstea Pruncului Isus. Asta era totul. Dulciuri, jucării și portocale primeau doar aceia care în decursul anului dădeau dovadă de hărnicie și ascultare. Aceste portocale de Nașterea Domnului Isus întrupau dorința unui întreg an. Astfel mai veni o dată Sărbătoarea. Dar asta a însemnat pentru menirea mea de băiat aproape sfârșitul lumii. În timp ce alți băieți treceau pe la directorul orfelinatului și primeau câte o portocală, eu trebuia să stau într-un colț al încăperii și să privesc. Asta era pedeapsa primită pentru că în vara aceea am vrut să fug din orfelinat. După împărțirea portocalelor, ceilalți băieți puteau să se joace în curte, iar eu am fost obligat să merg în dormitor și să stau acolo, în pat, toată ziua. Eram nespus de trist. Plângeam și nu mai voiam să trăiesc.

Nu după mult timp, am auzit pași în cameră. O mână îmi apucă pătura cu care eram acoperit. Atunci am deschis ochii. La patul meu era un băiețel, pe nume William, care avea în mână dreaptă o portocală și mi-o întinse. Nu știam ce se întâmplase. De unde putea să provină această portocală ?! Priveam când la William, când la fruct, și simțeam în mine o oarecare reținere. Deodată mi-am revenit în fire și am observat că portocala era deja descojită și, când am privit mai îndeaproape, totul îmi deveni limpede și lacrimile începură să-mi curgă din ochi. Când am vrut să întind mâna pentru a lua portocala, am constatat că trebuia să o apuc bine ca să nu se destrame. Ce se întâmplase ? „*Băieții s-au adunat în curte, îi spuse William, și au decis ca și eu să primesc portocala de Nașterea Domnului Isus. Astfel fiecare și-a descojit portocala și cu zece felii au făcut o portocală nouă, frumoasă și rotundă*”. Această portocală a fost cel mai frumos cadou de Crăciun din viața mea. El mi-a arătat cât de mângâietoare poate fi prietenia autentică.

[Întâmplare preluată de pe internet]
„*Nu vă temeți : căci vă dau o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru tot norodul : astăzi, în cetatea lui David, vi S-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul*”. Le 2:10-11